

contenidors d'olors

Un projecte d'exposició–instal·lació efímera
Escultura ceràmica, land art i interacció amb el paisatge

Presentació pública:
Dissabte 8 d'abril de 2017
Des de les 16:30 hores
Parc de les Olors de Vall de Ros
Carrer Font dels Ermots, s/n
Riells del Fai, Vallès Oriental, Barcelona

«Una activitat en el context del Dia Internacional de l'Art, 15 d'abril, una celebració establerta l'any 2011 per la UNESCO en motiu de commemoració del naixement de Leonardo da Vinci el 1452; una festivitat que pretén acostar als ciutadans i ciutadanes les diferents vessants d'expressió artística i contemporània.

Amb «Contenidors d'olors» ens sumem a la iniciativa amb una exposició–instal·lació d'escultura ceràmica, de land art i d'interacció amb el paisatge al Parc de les Olors de la Vall de Ros, a Riells del Fai. Autors i autores de diferents obres realitzades en fang refractari –cuit a temperatures d'entre 1260 i 1280°C, sense més tractament que el sentit constructiu de la matèria– s'envoltaran dels elements propis del medi, endinsant-se en l'essència i la naturalitat de l'entorn. Cadascuna de les seves peces seran instal·lades i performades en indrets del parc, interaccionant amb les seves olors física i simbòlicament; en una oda a la integració, a la reflexió ecològica, a la cura de la nostres herències culturals i de l'ecosistema. Un muntatge que convida als visitants a la participació contemplativa, activa i *olfactiva*.

El taller que ha fet possible respondre a l'encàrrec de construir nou escultures contenidores d'olors s'ha realitzat al Taller de modelat de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, on els autors han aportat els recursos tècnics específics que han permès construir amb èxit els dissenys concebuts per al l'espai natural de Riells. L'experiència del taller compartit entre artistes, perceptible en les peces, valuosa i enriquidora, demostra la capacitat que cada un d'ells ha tingut de respondre a una comanda –quan aquesta es mostra suggestiva i genuïna: conformar volums que continguin diferents plantes aromàtiques, crear-los per que puguin cremar i desprendre flaires per crear un recorregut on el públic dona sentit a l'acció i el conjunt.

Els/les estudiants i artistes expliquen la seva obra, realitzen l'acció amb la participació del públic i proposen un recorregut contemplatiu i reflexiu sobre l'ocupació d'un lloc d'art i natura.»

Organitzen: Jaume Ros Vallverdú
(Coordinació de la secció d'Escultura i Creació del Departament d'Arts i Conservació –Restauració UB); Pilar Comes Solé (Direcció de la Xarxa de Parcs de les Olors de Catalunya); Eulàlia Grau Costa i Joan Miquel Porquer (Grup promotor ApS–UB / Facultat de Belles Arts)

Coordinació i Tutorització del projecte:
Jaume Ros Vallverdú

Col·laboren: Grup d'Innovació Docent ATESI (Art, Territori, Estratègia docent, Sostenibilitat i Intervenció social. GINDO–UB/162), Grup de treball ICE–ApS(UB); Xarxa de Parcs de les Olors de Catalunya; Projecte Linier

Amb el suport de: Departament d'Arts i Conservació–Restauració de la Universitat de Barcelona; Bonart Cultural

Agraïments: Rafael Navarro i Félix Caro; Mar Llop i Equip Deganal de la Facultat de Belles Arts UB

© de les imatges: els/les respectius/ves titulars

DL: B. 10090–2017

contenidors d'olors

Un projecte d'exposició–instal·lació efímera
Escultura ceràmica, land art i interacció amb el paisatge

Albert Cantero Aznar
Andrea Martínez Arroyo
Júlia Edo Serrano
Laia Moretó Alvarado
Lidia Ayala Rebull
Marina Lozano Triay
Marta Cerdà Fernández
Oscar Otero Leal
Pol Oliva Fàbrega

Coordinació
Jaume Ros Vallverdú

contenidors d'olors

Un projecte d'exposició–instal·lació efímera
Escultura ceràmica, land art i interacció amb el paisatge

Presentació pública:
Dissabte 8 d'abril de 2017
Des de les 16:30 hores
Parc de les Olors de Vall de Ros
Carrer Font dels Errots, s/n
Riells del Fai, Valls Oriental, Barcelona

«Una activitat en el context del Dia Internacional de l'Art, 15 d'abril, una celebració establerta l'any 2011 per la UNESCO en motiu de commemoració del naixement de Leonardo da Vinci el 1452; una festivitat que pretén acostar als ciutadans i ciutadanes les diferents vessants d'expressió artística i contemporània.

Amb «Contenidors d'olors» ens sumem a la iniciativa amb una exposició–instal·lació

d'escultura ceràmica, de land art i d'interacció amb el paisatge al Parc de les Olors de la Vall de Ros, a

Riells del Fai. Autors i autores de diferents obres realitzades en fang refractari –cuit a temperatures

d'entre 1260 i 1280°C, sense més tractament que el sentit constructiu de la matèria– s'envoltaran

de les seves peces seran instal·lades i transformades en indrets del parc, interaccionant amb les

seves olors física i simbòlicament; en una oda a la integració, a la reflexió ecològica, a la cura de la

nostres herències culturals i de l'ecosistema. Un muntatge que convida als visitants a la participació

contemplativa, activa i *olfactiva*.

El taller que ha fet possible respondre a l'encàrrec de construir nou escultures contenidors

d'olors s'ha realitzat al Taller de modelat de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona,

on els autors han aportat els recursos tècnics específics que han permès construir amb èxit els

dissenys concebuts per al l'espai natural de Riells. L'experiència del taller compartit entre artistes,

perceptible en les peces, valuosos i enriquidora, demostra la capacitat que cada un d'ells ha tingut

de respondre a una comanda –quan aquestes es mostra suggestiva i genuïna: conformar volums que

continuin diferents plantes aromàtiques, crear-los per que puguin cremar i desprendre flaires per

crear un recorregut on el públic dona sentit a l'acció i el conjunt.

Els/les estudiants i artistes expliquen la seva obra, realitzen l'acció amb la participació del

públic i proposen un recorregut contemplatiu i reflexiu sobre l'ocupació d'un lloc d'art i natura.»

Amb el suport de: Departament d'Arts i Conservació–Restauració de la Universitat de Barcelona; Bonart Cultural

Agraiments: Rafael Navarro i Felix Caro; Mar Llop i Equip Deganal de la Facultat de Belles Arts UB

© **de les imatges:** els/les respectius/ves titulars

camí a la pràctica peripatètica

Col·laboren: Grup d'Innovació Docent ATESI (Art, Territori, Estratègia docent, Sostenibilitat i Intervenció social, GINDO-UB/162), Grup de treball ICE–Aps(UB); Xarxa de Parcs de les Olors de Catalunya; Projecte Linier

Jaume Ros Vallverdú

Coordínació i Tutorització del projecte:

(Coordínació de la secció d'Escultura i Creació del Departament d'Arts i Conservació –Restauració UB); Pilar Comes Solé (Direcció de la Xarxa de Parcs de les Olors de Catalunya); Eulàlia Grau Costa i Joan Miquel Porquer (Grup promotor Aps–UB / Facultat de Belles Arts)

contenidors d'olors

Un projecte d'exposició–instal·lació efímera
Escultura ceràmica, land art i interacció amb el paisatge

Albert Cantero Aznar
Andrea Martínez Arroyo
Júlia Edo Serrano
Laia Moretó Alvarado
Lidia Ayala Rebull
Marina Lozano Triay
Marta Cerdà Fernández
Oscar Otero Leal
Pol Oliva Fàbrega

Coordínació
Jaume Ros Vallverdú

contenidors d'olors

Un projecte d'exposició–instal·lació efímera
Escultura ceràmica, land art
i interacció amb el paisatge

Organitzen: Jaume Ros Vallverdú (Coordinació de la secció d'Escultura i Creació del Departament d'Arts i Conservació–Restauració UB); Pilar Comes Solé (Direcció de la Xarxa de Parcs de les Olors de Catalunya); Eulàlia Grau Costa i Joan Miquel Porquer (Grup promotor ApS–UB / Facultat de Belles Arts). **Coordinació i Tutorització del projecte:** Jaume Ros Vallverdú. **Col·laboren:** Grup d'Innovació Docent ATESI (Art, Territori, Estratègia docent, Sostenibilitat i Intervenció social. GINDO-UB/162); Grup de treball ICE–ApS(UB); Xarxa de Parcs de les Olors de Catalunya; Projecte Linier. **Amb el suport de:** Departament d'Arts i Conservació–Restauració de la Universitat de Barcelona; Bonart Cultural. **Agraïments:** Rafael Navarro i Fèlix Caro; Mar Llop i Equip Deganal de la Facultat de Belles Arts UB. © **de les imatges** els/les respectius/ves titulars.

Albert Cantero Aznar, 3rtus
Flama. «El foc amb tota la llum, aixeca l'espiral cap el cel, convertint-se en xemeneia. Records que transporten a les olors del foc a terra, als bafs d'eucaliptus de l'estufa de casa la iaia Lola “Tete –em deia–, la pell de la taronja no la llencis que deixa molt bona olor quan crema a la flama”». Records del sentits, la pell del fruit, les olors, colors del foc i la flama que desprèn l'estufa. La màgia de la flama convertida en llum. Semblant al casquet d'un mag, la fantasia de trobar-lo ple de regals convertits en les flaires de sempre, de natura, de somnis.»

Marina Lozano Triay
«La infinitat de formes corbes que es fonen i es fusionen entre elles, formes que podrien seguir creixent cap a dalt, sense condicions ni límits. Amb aquesta peça segueixo la meua línia de treball formal. Dolces onades que em traslladen a la mar, a la meua mar. La natura, que ens dona aquestes formes onejades en les que m'inspiro a l'hora de fer les meves peces. La meua obra representa la combinació de qui soc i l'espai on existeixo; entre la meua ànima i la naturalesa, on desenvolupo la meua existència. Aquest era precisament el meu objectiu: crear un laberint, una mena de muntanya d'onades les quals em recorden a una flor –per contenir més flors–.»

Lidia Ayala Rebull
«La peça neix per si sola. Arriba al taller com una massa amb la que poder experimentar, amb l'únic propòsit de ser utilitzada com a contenidor d'olor. Així esdevé: una mescla d'estructures orgàniques i deformacions casuales. Possiblement ens imaginem, amb aquestes formes arrodonides i foradades, un ésser mari interactuant amb l'aigua... Però no serà en aquest terreny líquid on romanirà, sinó que sortirà de la mar per trobar-se en contacte amb la terra, el sol i l'aire. Atzar, vent, foc potser també, formaran part d'aquesta la incertesa que ens plantejem resoldre.»

Andrea Martínez Arroyo
«La meua proposta centra la seva atenció en la rellevància del procés de treball, generant un diàleg amb el material, un procediment de creació inconscient que es deixa portar pel moviment i el gest. Una aproximació a les formes orgàniques presents a la natura com a referent, donant lloc a un conjunt de línies sinuoses que s'eleven i es tanquen en si mateixes. La peça constitueix una volumetria aparentment tancada, protectora del seu interior, que tan sols s'obre a l'exterior en forma d'escletxes, on guarda i protegeix les plantes. Aquestes no poden ser vistes des de fora, ni poden ser recuperades: es torna imprescindible la crema de les mateixes. És en aquest moment, quan el fum s'escola per les esquerdes, que es posen de manifest les olors i s'intueixen les plantes aromàtiques custodiades a l'interior.»

Pol Oliva Fàbrega
Un únic pla que es corba. «Formant mians, es retorça, una i altra vegada, fins que es toca; la curvatura tenca la forma i genera concavitats. Té un creixement vertical: des de la base –tensa, quasi geomètrica– fins a la part superior a on la forma, afectada pel pes de la gravetat, perd la seva rigidesa per descansar lènguidament. La tensió deforma a mesura que s'allunya del centre de la peça: l'alçada disminueix, les corbes cada cop més petites, la línia superior recargola da frenèticament. El bosc hi descansa, insensible per la mirada: la terracota recull dins dels seus plecs el seu perfum més selecte.»

Laia Moretó Alvarado
Conreu d'olors. «Les olors ocupen espai, prolonguen el lloc d'existència dels objectes, dels éssers i dels paisatges. Tot i la seva volatilitat, la cultura prova de dirigir aquestes olors i la seva ubicació, i especialment la occidental i urbana, es concentra a desodoritzar o a cobrir l'emanació de les persones amb fragàncies alienes per tal que facin menys evident la seva presència veritable. L'obra present incideix en retornar les olors al seu espai d'origen. Amb l'equivalència entre el cultiu i el procés d'obtenció dels aromes, s'intensifica la idea conscient de la seva procedència i l'acció humana que es mou entre l'artifici i la naturalesa; el desig de domini i ordenació de la terra amb la inconstància pròpia i esquiva de les olors.»

Júlia Edo Serrano
Acumulació primitiva. «Una peça de terracota ovalada que conté tres compartiments diferents on disposar diverses plantes aromàtiques. L'objecte vol recollir les olors d'algunes plantes aromàtiques triades tenint en compte la tradició popular: moltes dones –remeieres, heretges, bruixes– foren perseguides, cremades i assassinades per tenir coneixements sobre plantes medicinals i, entre d'altres motius, per no ésser reproductives. Aquesta peça vol fer memòria simbòlica de tota la caça de bruixes, especialment en els segles XVII i XVIII.»

Oscar Otero Leal
Hoja fajro. «Fajro, del esperanto, “fuego”. De una lengua que creamos para comunicarnos pero que, como algunos recuerdos, olvidamos que existía. Hasta que algo nos la recuerda. En esta pira tenemos varias formas de evocar aquellas experiencias ahora olvidadas. En la base se pueden depositar hojas secas que desprenderán un humo aromático por su chimenea. Aquella chimenea de la abuela, delante de la cual nos poníamos a contemplar el crepitar de las llamas. Un poco más arriba depositamos las hojas que se irán secando con el calor. Aromas de verano, donde el sol deshidratava las hojas sedientas, mientras jugabas en el campo, en aquellas vacaciones que no querías que acabaran nunca. Y, en los cuatro compartimentos que quedan, se deposita el agua que hará infusión de las más variadas hojas perfumadas. Perfumes de los paseos solitarios en la naturaleza. Todos estos aromas nos los devolverá el fajro, con la intención que recordemos aquello que creíamos olvidado.»

